

Meleg keztyük

bőr és kötőlekek, minden Pollák Testvéreknél
minőségben jó! olcsón Széchenyi tér 17. Csokonai uca 6.
Unió tag. Kalász tag.

»Nem ismerünk sem politikai és felekezeti kérdést«

Az Ószerkereskedők Egyesülete ünnepi vacsorája

A Szegedi Ószerkereskedők Egyesülete abból az alkalomból, hogy most volt öt éve az egyesület fennállásának, vasárnap este az Agoston-féle vendéglőben ünnepi hangulatu vacsorát rendezett. A vendéglő nagy helyisége zsúfolásig megtelt, mintegy 150-en vettek részt a kitűnően sikerült vacsorán, köztük az egyesület elnökségén és választmányi tagjain kívül Vértess Miksa, a kereskedelmi és iparkamara elnöke, Pásztor József szerkesztő, Róth Lajos, az egyesület díszelnöke, dr. Hunyadi János, az egyesület ügyésze, Markovics Szilárd, Löffler György és mások.

Polyák Armin elnök üdvözölte a vendégeket. Utána vitéz Bárczánfalvy Lajos titkár mondott lelkes hangulatot keltő beszédet. Előadta, hogy 1932-ben Pirich János elnöklétével alakult meg az egyesület. 1934-től 1936-ig Jenei Sándor volt az elnök és öt év alatt az egyesület az összehasonlítható mértékben megerősítette a tagokban. Ebben az egyesületben — mondotta vitéz Bárczánfalvy Lajos — nem ismerünk sem politikai, sem felekezeti kérdést, itt csak gazdasági és társadalmi kérdések kerülnek szóba.

Beszéde alatt lehullott a lepel arról a fényképtábláról, amelyet fennállása ötödik évének emlékére az egyesület csináltatott s amely a régi és a mostani vezetőségen kívül a tiszteletbeli és a disztagokat feltünteti.

Az ünnepi beszédet dr. Hunyadi János mondotta. Vázolta azokat a kötelességeket, amelyek a mai nehéz időkben úgy hazafias, mint gazdasági szempontból minden magyar állampolgárra hárulnak, amelyek tehát kötelezik ezt az egyesületet, de annak minden egyes tagját is. Ezeknek a kötelességeknek szentelte munkásságát — mondotta dr. Hunyadi — az egyesület s az egyesületnek minden tagja az elmúlt öt év alatt felekezeti és társadalmi különbség nélkül.

A nagy lelkesedéssel fogadott beszéd után Vértess Miksa, a kereskedelmi és iparkamara elnöke nagy tetszéssel fogadott feljövendősében a többi között megemlítette, hogy ez a nagy foglalkozási ág az ő kamarai elnöksége alatt nyert először képviselőt a kereskedelmi és iparkamarában. Felszólalt még Pásztor József, Róth Lajos, Markovics Szilárd, Löffler György és Pirich János.

A lelkes hangulatu vacsora résztvevői a késő éjszakai órákig maradtak együtt.

Kocsin hazavitték a 66 éves cipésmestert, reggelre meghalt

(A Délmagyarország munkatársától.) Rejtélyes haláleset történt hétfőre virradó éjszakán a Pál-uca 8. szám alatti házban. Lapu Károly 66 esztendő cipésmestert holtan találták hétfőn reggel az ágyában, ahová vasárnap este leánya fektette le ruhástól. Lapu Károlyt vasárnap este ismerősei kocsin vitték haza, az öreg azzal adták át a leányának, hogy az uton rosszul lett. Leánya azt hitte, hogy édesapja kissé ittas, mert amikor fölé hajolt, borszagot érzett, azért nem is bajlódott az öreg levetkőztetésével, hanem úgy, hogy volt, ágybafektette, arra gondolva, hogy reggelig kiálussza mámorát és minden rendben lesz. Természetesen az sem jutott eszébe, hogy esetleg orvost hívjon. Nyugodtan lefeküdt és aludt reggelig.

Amikor felkelt, meglepetve tapasztalta, hogy édesapja ugyanabban a helyzetben alszik, ahogy este lefeküdt. Amikor keltőgetni kezdte az öreg, rémülten konstata, hogy nem mozdul, keze élettelenül zuhan vissza a párnára. Orvost hívott, értesítette a mentőket, akik kiérkezve, már csak a beállott halált állapíthatták meg. A rendőri bizottság intézkedésére a holttestet felboncolás végett a törvényszéki orvostani intézetbe szállították.

A város felel az alsótanyai kivánságokra

A rendezetlen piactér, a megépítetlen út és a megvalósítatlan közigazgatási kirendeltségek

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnap ismertette a Délmagyarország Alsótanya sérelmeit, amelyeket másképp mint a rendkívül népes és távol eső központ közigazgatási nagykorúsítással elintézni nem lehet. Arról is beszámoltunk, hogy milyen tarthatatlan állapotokat idéz elő a piactérnek és a bajai utak rendezetlensége. A panaszok annyira súlyosak, hogy orvoslásukat elodáztatni nem lenne méltányos, a Délmagyarország kérdést intézett a város hatóságához arra nézve, mi az oka annak, hogy Alsóközpont ma is függvénye Alsóvárosnak minden közigazgatási első intézkedés tekintetében, ami annyit jelent, hogy minden legjelentékenyebb közigazgatási ügyben közel 50 kilométeres utat kénytelen megtenni a lakosság.

A város illetékes ügyosztályai részéről kapott felvilágosítást alább ezuttal minden kommentár nélkül ismertetjük:

Az utat

ezen szerint azért nem lehetett eddig megépíteni, mert a miniszter nem hagyta jóvá azt a határozatot, amely az utaláp felhasználására vonatkozott. Később a város hatósága olyan irányú kísérletet tett, hogy a rendelkezésére álló utadó többletvételből rendezze az alsótanyai utzakaszt. Ez az összeg 40.000 pengőt tett ki és ebből akart a város 15.000 pengőt erre a célra fordítani, de ehhez sem tudta megszerezni a miniszteri jóváhagyást. Ekkor határozta el, hogy miután egyes alapoknak ilyen célra való felhasználása nem sikerült, rendez költségvetési tételként állítja be ennek a 300 méteres utzakasznak a burkolási költségeit. Mindössze 3000 pengőt engedélyezett a miniszter az alapok terhére és ezt az összeget a végleges burkolás előmunkálataira fordítják, a kiskocka burkolatot pedig a költségvetés jóváhagyása után kezd meg. Ezek szerint

a tavasszal burkolatot kap az utzakasz.

A rendezés alkalmával figyelembe fogják venni azt a kivánságot, hogy az utat egész szélességében burkolják, miáltal megszűnnek az úgynevezett nyári utak.

A tanyai közigazgatási kirendeltségek

hatáskörnélküliségét illetően, a város is azon az állásponton van, hogy olyan elsőfokú döntéshozatal felruházott közigazgatási szerveket kell kirendelni — és ki kell telepíteni a IX.-ik adóhivatali ügyosztályt is Alsótanyára —, hogy a tanyai polgárság közvetlenül intézhessen el adófizetéseit és egyéb adóügyeit. Két ilyen önálló hatáskörrel felruházott kirendeltséget kívánt létesíteni, az egyiket Alsó-, a másikat Felsőtanyán. Itt azonban az történt, hogy a miniszter a tanyai közigazgatási kirendeltség létesítéséhez ragaszkodva, megtagadta a két szerv felállítására vonatkozó kérelmet.

— Ilyen fokozott panaszok hatása alatt — mondotta tovább informátorunk — új kísérletet tesz a város arra, hogy engedélyeztesse ennek a két kirendeltségnek a felállítását, mert azt, hogy

12 tanyai közigazgatási centrumot

lássunk el önálló közigazgatási szervekkel, anyagi eszközök hiányában belátható időn belül nem tehetjük meg.

— Addig sajnos függvénynek kell tekinteni Alsótanyát — mondották —, mert ezidőszereint nincsenek alsótanyai, vagy más központi, hanem csak szegedi lakosok és mint ilyenek, az alsótanyaiak természetesen az alsótanyai kerülethez tartoznak.

— A sajtó nagy szolgálatot tett ennek az ügynek — mondották tovább a városházán — és ettől reméli a város, hogy ami eddig nem sikerült, sikerülni fog a sajtó támogatásával. Ha a felterjesztést a miniszter jóváhagyja, Alsótanya megkapja a maga bírói és egyéb intézkedési jogokkal felruházott kirendeltségét.

Érdekesebb a helyzet

a piactér

rendezetlensége tekintetében. Itt már nem arra hivatkozott a város hatósága, hogy a miniszter nem hagyta jóvá, hanem arra, hogy ez az „ügy nem indult meg”. Ezalatt azt kell érteni, hogy nincs akta... és akta nélkül nem készülhet el semmi. Alsótanya lakossága tehát tévedésben volt, amikor azt hitte, hogy miután a piaci helypénzeket ugyanis piacrendezésre kell fordítani, elegendő ha azokat szorgalmasan fizeti, mert a többi a hatóság dolga. Tévedése most derült ki, mert mint munkatársunknak kijelentették: akta is kell hozzá, kell, hogy valaki kérje.

A helypénzt beszédte a város, valószínűleg arra is fordította, hogy rendezi és karbantartja a piactereket, de mert Alsótanya lakosságát nem kezelte önálló tényezőnek, olyan piacrendezést eszközölt, amelyet a helyzet éppen diktált. Sehol sem mutatkozik annyira az a helyzet, hogy aki halgat, az vagy egyáltalában nem, vagy csak utólag kaphatja meg azt, ami megilleti.

Két szomszédvár

Enyhítő körülmény: az apai szeretet következtében fellépő súlyos felindultság

(A Délmagyarország munkatársától.) Egy szomszédvári ügy utójátéka játszódott le dr. Molnár István törvényszéki bíró előtt. Kisistók János került a vádlottak padjára Detár Mihály feljelentése alapján. Történt, hogy a vádlott kisfia a járdán kerékpározott, emiatt Detár rárontott a gyerekekre és állítólag meg is fenyegette. A gyerek ijedtében apja után kiáltott: „Apuka, apuka, agyonút a Detár!” Kisistóknak sem kellett több, egy sóskupával rontott Detárnak, a kupa azonban célt tévesztett, mire Detár egy tejesköcsögöt hajított Kisistók felé, de a tejesköcsög sem talált célba. A két ember ekkor ölelment és a birkózásban Detár maradt alul. A feljelentés szerint Kisistók Detárt földreterpette, kezét megharapta és egyre arra-nógatta a fiát, hogy hozzon neki kést, hadd szurja agyon ellenfelét.

A tárgyaláson Kisistók azzal védekezett, hogy jogos védelemben volt, amikor Detárt bántalmazta, mert Detár minden ok nélkül megtámadta a fiát, sőt őt magát is. A bíróság több tanút hallgatott ki és ekkor kiderült, hogy a Kisistók és a Detár-család régi gyűlöletet táplál egymás iránt. Ez a verekezés is egyik része annak a gyűlöletnek, amely a két család életét megmérgezi. Dr. Darvas Károly védőbeszédében azt hangsúlyozta, hogy a szembenálló felek szenvedélyesen gyűlölik egymást és ennek a gyűlöletnek tulajdonítható, hogy az apa tigrisként védte ellensége által megtámadott gyermekét. A vádlott, különösen amióta felesége meghalt, túlzásba vitt rajongással szereti gyermekét, kérte a védő, hogy a bíróság ezt enyhítő körülményként tudja be az ítélet kiszabásánál.

A bíróság Kisistók Jánost 60 pengő pénzbüntetéssel ítélte, enyhítő körülménynek tekintette az apai szeretet következtében fellépő súlyos felindultságot és a vádlott idegbetegségét.